

Prvi pionirski hišni svet

Konec aprila je bila v Prestranku pri Postojni republiška pionirska konferenca o vlogi pionirjev v krajevni skupnosti. Zveza pionirjev in svet zveze pionirjev sta menili, da bi se morali pionirji enakopravno in na ustrezen način vključevati tudi v delo krajevne skupnosti in da njihovega delovanja ne gre omejevati le na šolo. Kot je bilo videti na občinski pionirski konferenci, med pionirji ta želja obstaja, tudi pobudo so v nekaterih KS že dali, žal pa niso dobili dovolj podpore, da bi se za takšno delo organizirali po ulicah ali hišnih svetih.

V občini Ljubljana Center imajo v stolpnici na Poljanskem nasipu 32 pionirski hišni svet. Kolikor nam je znano, je to edino telo neposredne pionirske samouprave zunaj ustaljenih in znanih oblik delovanja najmlajših.

Kako je prišlo do ustanovitve?

Mladinka Maja Vresjanec je na Poljanski gimnaziji med najbolj aktivnimi dijaki in opravlja celo vrsto različnih dolžnosti. Kot bistra opazovalka je ugotovila cel kup nadlog, ki tarejo človeški čebelnjak, kakršnega predstavlja stolpnica-dvojčica na Poljanskem nasipu. Kopici otrok, tako cicibanom in pionirjem, v stolpnici ni vseh vrst stvari, zlasti kar zadeva okolje, v katerem živijo.

Na sestanku »odraslega« hišnega sveta je Maja predlagala, da bi vzporedno ustanovili tudi pionirski hišni svet. Člani so se strinjali in jo zadožili, naj to zamisel praktično izpelje.

Maja je narisala plakate, nekaj je šlo od ust do ust in pred dobrim mesecem dni je bil za njimi že ustanovni sestanek, na katerem so se dogovorili za okvirni akcijski načrt. Zanimanje med pionirji je bilo zelo veliko in radi so se začeli vključevati v delo. Pionirjem so se pridružili tudi nekateri starejši cicibani. Samo med starejšimi pionirji niso našli na pravo zanimanje. Menda nimajo dovolj časa ali pa imajo svojih problemov čez glavo. Tudi mladinci se še držijo nekoliko ob strani; bržčas se jim zdi »za malo«, da bi sodelovali s pionirji.

Mala skupinica najbolj zagretyh pionirjev (kakih 12 jih je) se je lotila dela. Očistili so okolico stolpnice, ki je bila zelo zanemarjena, tako zaradi stanovalcev kot zaradi priložnostnih obiskovalcev, še bolj pa zaradi organizacij združenega dela, ki imajo tu svoje prostore. Na tem delu Poljanskega nasipa

je izkoriščen vsak centimeter zemljišča. Otroci skoraj nimajo prostora za igro, kar je rezultat »modrih« urbanističnih sklepov v preteklosti. Takrat so natrpali kar največ stanovalcev na skromen prostor, ne meneč se, da kraji potrebujejo kaj več kot samo stanovanje. Z vseh strani obdajata stanovalce le asfalt in beton. Najbližji park sta Golovec in Grad, pa še tam razsaja mladostniški prenapetosti na preglasnih motorjih.

Člani mladega pionirskega hišnega sveta (med najaktivnejše sodijo Mladen Madžar, Janez Senk, Barbara Skrga in Barbara Drinovec) so se lotili stvari temeljito. Prepričani so, da se jim bodo v naslednjih akcijah, ki pa bodo redne in ne samo občasne, pridružili skoraj vsi otroci iz obeh stolpnice. Sestajajo se redno v sobi, ki je sicer namenjena sestankom hišnega sveta. Sklenili so tudi, da želijo imeti svojega predstavnika v pravem hišnem svetu, vendar se ta od ustanovitve pionirskega še ni sestel, da bi o tem sklepali. Želijo si tudi močnejše povezave z mladinsko organizacijo, ki tudi že kaže zanimanje za to.

Vsekakor je pobuda s Poljanskega nasipa zgledna. Pionirji in mladinci, ki uspešno usklajujejo svoje delo z odraslimi, lahko tako uresničujejo svoje interese in nagibe, si pridobijo pravo mesto pri hišni samoupravi. S tem pa prevzemajo tudi del nalog, ki jih imajo odrasli na področju civilne zaščite, na področjih ljudske obrambe in družbene samozaščite, varstva okolja, pomoči starejšim občanom, izvajanje soli darnostnih akcij in zbiralnih akcij in še marsikje. V hišne svete in ulične ali celo sosedske odbore povezani pionirji pa lahko lažje uresničujejo svoje interese. Starejši kraji bi morali pionirjem samo ponuditi roko. Dovolj je odpreti oči za take pobude, dati pionirjem nekaj pomoči. V vsaki krajevni skupnosti je najti prostor, ki bi ga bili mladi pripravljeni s skupnimi močmi usposobiti za svoje delo, seveda ob manjši denarni pomoči krajevne skupnosti. Mentorstvo nad takimi pionirskimi organizacijami bi morali prevzeti mladinci, ki jim pionirji zaupajo, tako kot Maji s Poljanskega nasipa. Podobno bi lahko pomagali tudi starejši, na primer upokojeni borci NOV, ki imajo smisel za to ter dovolj časa in bi lahko za pionirje na nevsihljiv način naredili marsikaj koristnega.

V. K.

Kurirčkova torbica med pionirji Centra

Pionirji osnovne šole Vrhovci so 30. aprila predali kurirčkovo torbico kurirjem Zavoda za slepo in slabovidno mladino, nato pa so jo v Tobačni tovarni slovesno sprejeli pionirji občine Center. V kulturnem sporedu so sodelovali pionirji osnovne šole Vič, Zavoda za slepo in slabovidno mladino, mladinci Tobačne tovarne ter pionirji osnovne šole Prežihov Voranc. Po ulicah Centra so jo tako prvi ponesli prav pionirji osnovne šole Prežihov Voranc, naslednji dan pa so jo predali pionirskemu odredu zavoda Janez Levec-Črni murni. Na slednji so pionirsko torbico dobili v varstvo pionirji odreda Tone Tomšič, ki so jo predali vojakom vojašnice maršala Tita. Ti so jo tudi varovali čez prvomajske praznike.

V torek, 4. maja, je prišlo na Ljubljanski grad 25 pionirjev odreda Tone Tomšič. Niso hodili vsi skupaj, temveč v skupinah, vsi pa so imeli nahrbtnike. V enem je bila skrita kurirčkova torbica, pionirji odreda Zlatorog iz osnovne šole Prule pa so imeli nalogo, da ob pravilnem geslu in odgovoru odkrijejo, kateri izmed pionirjev skriva v nahrbtniku kurirčkovo torbico.

Pionirji s Prul so nekaj časa tekali gor in dol po vijugastih stopnicah stolpa in nato našli kurirčkovo torbico.

Svojo nalogo so dobro opravili, nato pa so s kurirčkovo torbico obiskali oba vrtca na Prulah, kjer so malčkom razložili, kje in kako so dobili kurirčkovo torbico. Obiskali so tudi skupščino občine Center, ZZB NOV in šolsko polikliniko, naslednji dan pa so jo predali pionirskemu odredu dr. Jože Potrč. Nato so torbico dobili učenci osnovne šole Tone Čufar, oziroma pionirski odred te šole.

V četrtek so jo prevzeli pionirji odreda Neda Gerzinič, na pionirskem srečanju »Rastemo pod Titovo zastavo« v Domu JLA pa so jo dobili v varstvo pionirji odreda Majde Vrhovnik. Žal je dež preprečil množični zbor pionirjev in borcev v letnem kinu Doma JLA. V dvorani Doma se je zbralo 350 pionirjev in gostov in razpoloženje ni bilo nič manj slavnostno, kot bi bilo na prostem. Program so pripravili pionirji in mladinci slovenskih in srbohrvatskih oddelkov osnovne šole Prežihov Voranc, gojenci Zavoda za glasbeno in baletno izobraževanje, vojniki vojašnice 4. julij in člani kulturnega društva Doma JLA. Ob tej priložnosti se je v dnevnik kurirčkove pošte vpisal tudi narodni heroj Janez Učakar. Pohvalil in še spodbudil je pionirje, da čuvajo

Srečanje na prostem je pokvaril dež, toda vzdušje v Domu JLA ni bilo nič manj pristrčno.

in razvijajo tradicije NOB ter poudaril pomen kurirčkove pošte in pohodov po poteh borcev NOB za mlado generacijo.

Do 8. maja je bilo v občini več prireditev, razstav, ogledov filmskih predstav, razgovorov z nekdanjimi borci, izšla je tudi nova številka glasila Kurir.

Pionirji so s kurirčkovo torbico obiskali več vrtcev, Klinični center, RTV, KS Kolodvor, Kartonažno tovarno, KS Ledina, Ljubljansko banko, občinsko konferenco socialistične zveze in morda še koga, v soboto pa so pionirji občine Center predali kurirčkovo torbico bežigraskim pionirjem.

R.S., A.V.

Izročilo starejših rodov prevzemajo pionirji

Pohod brigade Kričič

Na tradicionalni pohod mlajših pionirjev od 1. do 4. razreda Po poteh tovarštva in spominov je 26. aprila odšla pionirska pohodna brigada Kričič, sestavljena iz osmih bataljonov (vsak pionirski odred je sestavljal bataljon). Naloga bataljonov je bila obiskati spominska obeležja NOB na Poti tovarštva in spominov, za katera so zadoženi kot skrbniki. Bataljone so spremljali tudi člani ZZB NOV in vojniki vojašnice 4. julij. Na zboru brigade pri spomeniku kmečkim uporom na Gradu so pionirji osnovnih šol Ledina in Tone Čufar, gojenci Zavoda za glasbeno in baletno izobraževanje ter voja-

ki pripravili krajši kulturni program. Za pionirje je bil najbolj zanimiv raport – komandantki brigade je raportiralo vseh osem komandantov bataljonov, raport komandantke brigade pa je sprejel narodni heroj Janez Učakar. V krajšem govoru je obudil spomine na NOB in pozval pionirje, da čuvajo pridobitve naše revolucije. Pionirji sami so ocenili organizacijo pohoda kot zelo dobro in tudi privlačno. Tako organiziranih pohodov si še želijo – seveda pa je k slovesnemu razpoloženju prav gotovo prispevalo tudi izredno lepo vreme.

R. S.

Druga obletnica Titove smrti

O tem, kako si vodil svoje borce partizane v času, ko so našo domovino okupirali tujci, so mi pripovedovali najprej moji starši. Ko sem začel hoditi v šolo, sem te vedno bolj spoznaval in te občudoval zaradi velikih dejanj, ki si jih naredil za nas in za našo domovino. Občudujem te in spoštujem. Želim si, da bi še vrsto let bil živ med nami. Tvoje ime mi veliko pomeni. Spoštujem tvoje delo in uspehe, ki si jih dosegel in ki jih po tvojih napotilih še vedno dosegamo. Vsak dan se srečujem s tistim, kar si ustvaril naši zemlji, naši domovini in tvoji vdani mladini. Srečen sem, da živim v velikem času, ki si nam ga daroval. Čeprav sem še mlad, razumem tvoje velike misli, ki jim pripadajo vsi miroljubni narodi sveta. Ve-

lik zgled si mi, rad bi ti v vsem sledil in izpolnjeval tvoje ukaze in želje. Tvoja gesla bratstva in enakopravnosti so ideali, ki jih bom uresničeval že sedaj, še bolj pa ko odrastem. Ko sem na dan druge obletnice tvoje smrti poslušal otožen pisk siren, mi ni samo korak zastal, zastalo mi je srce in obile so me tople solze. Tako sem kot otrok spoznal, da so tvoje besede, ki govore o nalogah mladine, naš kašipot v prihodnost.

Obljubljam ti, da bom izpolnjeval naloge, ki si nam jih zadal. Rad te imam. Bil si in ostaneš svetel zgled človeka, katerega ime je napisano v zgodovini in te bodo občudovali še mnogi rodovi.

ZLATKO KRAJNC,
PIONIR KS STARA LJUBLJANA